

Akademia Muzyczna im. St. Moniuszki w Gdańsku

SYLABUS

(dla przedmiotu zajęć zbiorowych)

Autorzy opracowania: dr hab. Kai Bumann; dr Sylwia Janiak-Kobylińska; prof. Marcin Nałęcz-Niesiołowski; dr Szymon Morus; prof. dr Wojciech Rajski; prof. dr Zygmunt Rychert; prof. Przemysław Stanisławski;

Nazwa przedmiotu	Czytanie partytur			
Kierunek studiów	Dyrygentura			
Specjalność	Dyrygentura symfoniczno-operowa			
Poziom studiów	licencjackie			
Tryb	stacjonarne			
Jednostka prowadząca	Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki			
Osoby realizujące	dr hab. Kai Bumann; dr Sylwia Janiak-Kobylińska; prof. Marcin Nałęcz-Niesiołowski; dr Szymon Morus; prof. dr Wojciech Rajski; prof. dr Zygmunt Rychert; prof. Przemysław Stanisławski;			
<u>efekty kształcenia - wiedza</u>				
- posiada ogólną znajomość zapisu literatury muzycznej, ze szczególnym uwzględnieniem partytur przeznaczonych na orkiestry kameralne, symfoniczne i zespoły operowe (K_W01)				
- zrealizował przy fortepianie podstawowy repertuar związany ze specjalnością dyrygentury symfoniczno-operowej (K_W02)				
<u>efekty kształcenia - umiejętności</u>				
- potrafi odczytać i sprowadzić do faktury fortepianowej partytury dzieł kameralnych, symfonicznych i operowych od baroku do współczesności (K_U06)				
- właściwie interpretuje zapis tekstu nutowego w zakresie zawartych w utworze idei i jego formy (K_U13)				
<u>efekty kształcenia - kompetencje społeczne</u>				
- umie gromadzić, analizować i w świadomy sposób interpretować potrzebne informacje (K_K02)				
<u>założenia, cele oraz charakterystyka przedmiotu</u>				
Celem kursu jest wypracowanie metod symultanicznego tworzenia wyciągu fortepianowego z partytury. Umiejętność ta jest konieczna do profesjonalnego podejścia do partytury zarówno w przypadku dyrygentów, jak i kompozytorów i teoretyków. Symultaniczne tworzenie wyciągu fortepianowego daje możliwość subiektywnego odczytania partytury utworu bez uciekania się do pomocy w postaci nagrań, które zawsze narzucają interpretację. Umiejętność czytania partytury jest również pierwszym krokiem do wyćwiczenia wyobraźni muzycznej, co prowadzi do umiejętności słyszenia muzyki wprost z partytury.				
<u>sposób realizacji</u>				
zajęcia stacjonarne				
<u>wymagania wstępne i dodatkowe</u>				
<ul style="list-style-type: none"> Znajomość instrumentoznawstwa, zasad muzyki w obszarze kluczy. 				
<u>zalecane fakultatywne komponenty przedmiotu</u>				
<ul style="list-style-type: none"> Fortepian, zasady muzyki, propedeutyka dyrygowania. 				
<u>bibliografia podstawowa</u>				
Podręczniki do instrumentoznawstwa, /np: Andrzej Chodkowski – Instrumenty orkiestry dzisiejszej, PWM Kraków 1956; Curt Sachs – Historia instrumentów muzycznych, PWM Kraków, 1989; Kazimierz Sikorski - Instrumentoznawstwo, PWM Kraków, 1975; Edward Chodkowski – Rola instrumentów dętych w orkiestrze XX wieku, Zeszyt Naukowy nr 21, AM Katowice 1978; Adam Carse - The Orchestra, Londyn, Parrish 1949; Simon Ginzburg – Czo nadto znać o symfonicznej orkiestrze, Leningrad, Muzyka 1968;/				
<u>bibliografia uzupełniająca</u>				
---				
semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
1	zaliczenie	ćwiczenia	15	1.0
<u>pedagog</u>				
dr hab. Kai Bumann; dr Sylwia Janiak-Kobylińska; prof. Marcin Nałęcz-Niesiołowski; dr Szymon Morus; prof. dr Wojciech Rajski; prof. dr Zygmunt Rychert; prof. Przemysław Stanisławski;;				
<u>treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia</u>				
Zapoznanie studenta z partyturą orkiestrową. Rozczytanie ćwiczeń w starych kluczach. Pokazanie zasad transpozycji instrumentów dętych. Po zakończeniu pierwszego semestru student zdobywa umiejętność symultanicznego tworzenia wyciągu fortepianowego z partytury na poziomie podstawowym. Umie realizować transpozycje B i D. Zdobycie umiejętności czytania czterogłosu zapisanego we wszystkich rodzajach kluczy.				
<u>metody dydaktyczne</u>				
Praca indywidualna ze studentem przy fortepianie.				
<u>warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania</u>				

- Umiejętność zagrania czterogłosowych chorałów J. S. Bacha nr 1-13,
- Umiejętność zagrania kwartetów i symfonii J. Haydna,
- Umiejętność transponowania utworów fortepianowych o sekundę wielką w górę i w dół.
Oceniany jest sposób zaprezentowania powyższych umiejętności.

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
2	zaliczenie	ćwiczenia	15	1.0

pedagog

dr hab. Kai Bumann; dr Sylwia Janiak-Kobylińska; prof. Marcin Nałęcz-Niesiołowski; dr Szymon Morus; prof. dr Wojciech Rajski; prof. dr Zygmunt Rychert; prof. Przemysław Stanisławski;;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

Kontynuacja zapoznawania studenta z kolejnymi elementami partytury.
Kontynuowanie rozczytywania ćwiczeń w starych kluczach, prezentacja transpozycji Es i A.
Po zakończeniu drugiego semestru student zdobywa umiejętność symultanicznego tworzenia wyciągu fortepianowego z partytury na poziomie podstawowym. Umie realizować transpozycje Es i A. Zdobywa umiejętność czytania czterogłosu zapisanego we wszystkich rodzajach kluczy.

metody dydaktyczne

- Praca indywidualna ze studentem przy fortepianie.

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

- Umiejętność zagrania czterogłosowych chorałów J. S. Bacha nr 14-22.
- Umiejętność zagrania symfonii W.A. Mozarta.
- Umiejętność transponowania utworów fortepianowych o tercję w górę i w dół.
Oceniany jest sposób zaprezentowania powyższych umiejętności.

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
3	zaliczenie	ćwiczenia	15	1.0

pedagog

dr hab. Kai Bumann; dr Sylwia Janiak-Kobylińska; prof. Marcin Nałęcz-Niesiołowski; dr Szymon Morus; prof. dr Wojciech Rajski; prof. dr Zygmunt Rychert; prof. Przemysław Stanisławski;;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

- Kontynuacja zapoznawania studenta z kolejnymi elementami partytury.
- Kontynuowanie rozczytywania ćwiczeń w starych kluczach, prezentacja transpozycji F i G.
- Po zakończeniu trzeciego semestru student zdobywa umiejętność symultanicznego tworzenia wyciągu fortepianowego z partytury na poziomie średnim. Umie realizować transpozycje F i G. Zdobywa umiejętność czytania pięciogłosu zapisanego we wszystkich rodzajach kluczy.

metody dydaktyczne

Praca indywidualna ze studentem przy fortepianie.

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

- Umiejętność zagrania pięciogłosowych motetów J. S. Bacha.
- Umiejętność zagrania symfonii L. van Beethovena 2, 4, 6, 8.
- Umiejętność transponowania utworów fortepianowych o kwartę i kwintę.
Oceniany jest sposób zaprezentowania powyższych umiejętności.

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
4	egzamin	ćwiczenia	15	1.0

pedagog

dr hab. Kai Bumann; dr Sylwia Janiak-Kobylińska; prof. Marcin Nałęcz-Niesiołowski; dr Szymon Morus; prof. dr Wojciech Rajski; prof. dr Zygmunt Rychert; prof. Przemysław Stanisławski;;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

Kontynuacja zapoznawania studenta z kolejnymi elementami partytury.
Kontynuowanie rozczytywania ćwiczeń w starych kluczach, prezentacja pozostałych transpozycji.
Po zakończeniu czwartego semestru student zdobywa umiejętność symultanicznego tworzenia wyciągu fortepianowego z partytury na poziomie średnim. Umie realizować wszelkie transpozycje. Zdobywa umiejętność czytania ośmiogłosu zapisanego we wszystkich rodzajach kluczy.

metody dydaktyczne

- Praca indywidualna ze studentem przy fortepianie.

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

- Umiejętność zagrania dwuchórowych motetów J. S. Bacha.
- Umiejętność zagrania symfonii L. van Beethovena 3, 5, 7, 9.
- Umiejętność transponowania utworów fortepianowych o dowolny interwał.
- Oceniany jest sposób zaprezentowania powyższych umiejętności.

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
5	zaliczenie	ćwiczenia	15	1.0

pedagog

dr hab. Kai Bumann; dr Sylwia Janiak-Kobylińska; prof. Marcin Nałęcz-Niesiołowski; dr Szymon Morus; prof. dr Wojciech Rajski; prof. dr Zygmunt Rychert; prof. Przemysław Stanisławski;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

Poznanie partytur do końca XIX wieku.

Po zakończeniu piątego semestru student zdobywa umiejętność czytania partytury na poziomie co najmniej dobrym.

metody dydaktyczne

- Praca indywidualna ze studentem przy fortepianie.

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

- Zagranie na fortepianie przerobionych partytur.
- Oceniany jest sposób zaprezentowania powyższych umiejętności.

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
6	egzamin	ćwiczenia	15	2.0

pedagog

dr hab. Kai Bumann; dr Sylwia Janiak-Kobylińska; prof. Marcin Nałęcz-Niesiołowski; dr Szymon Morus; prof. dr Wojciech Rajski; prof. dr Zygmunt Rychert; prof. Przemysław Stanisławski;;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

Zapoznanie studenta z partyturami wieku XX.

Po zakończeniu kursu student zdobywa umiejętność czytania partytury na poziomie dobrym.

metody dydaktyczne

- Praca indywidualna ze studentem przy fortepianie.

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

- Zagranie na fortepianie przerobionych partytur.
- Oceniany jest sposób zaprezentowania powyższych umiejętności.

Podpisy autorów: